

15 d'agost: L'ASSUMPCIÓ DE LA MARE DE DÉU

- «La tradició cristiana ha col·locat en el cor de l'estiu una de les festes marianes més antigues i suggeridores, la solemnitat de l'Assumpció de la Mare de Déu. Així com Jesús va ressuscitar de la mort i va ascendir a la dreta del Pare, Maria, acabat el curs de la seva existència sobre la terra, va ser assumpta al cel.... Maria és exemple i suport per a tots els creients: ens encoratja a no perdre la confiança davant les dificultats i davant els inevitables problemes de tots els dies. Ens assegura la seva ajuda i ens recorda que allò essencial és buscar i aspirar «a les coses de dalt, no a les de la terra» (cf. Col 3,2)» (Papa Benet XVI).
- Si en la Immaculada Concepció (8 de desembre) celebrem l'inici, avui gaudim amb “el destí de plenitud i de felicitat” de Maria i la seva “perfecta configuració amb Crist ressuscitat” (Pau VI, Marialis Cultis, MC 6). És una festa centrada en el triomf final de Maria, que participa així de la victòria de Crist. Déu no volgué “que sofrís la corrupció del sepulcre aquella que de manera inefable va ser mare de l'autor de la vida” (Prefaci).
- A més, el destí gloriós de Maria està íntimament lligat al de l'Església. La festa d'avui es converteix així en una mirada plena de fe envers el futur, i en una ocasió per a l'esperança i garantia per a tota la comunitat dels creients, que se senten representats per ella: “imatge i primícia de l'Església gloriosa, model de l'esperança certa i consol del poble que camina” (Prefaci).
- És dia de festa major en infinitat de pobles.

«Déu omnipotent i etern, vós heu portat a la glòria del cel en cos i ànima la immaculada Verge Maria, Mare del vostre Fill. Feu que, amb l'esguard fit en les coses celestials, mereixem de tenir part en la seva glòria» (Col·lecta).

HISTÒRIA DE L'ADVOCACIÓ

«La Verge... fou assumpta a la glòria celestial en cos i ànima, i el Senyor l'exalçà com a Reina de l'univers a fi d'ésser més plenament conforme al seu Fill, Senyor dels qui regnen (cf. Ap 19,16) i vencedor del pecat i de la mort» (Constitució Lumen Gentium 59, Concili Vaticà II).

- ✓ **Segle II:** La tradició parla de la mort de Maria a la ciutat d'Efes (les revelacions de santa Brígida i de Caterina Emmerich, confirmades per recents descobriments arqueològics, en parlen amb aquest sentit).
- ✓ **Tres primers segles:** Com que encara no s'ha precisat la doctrina escatològica, els Pares Apostòlics i Apologetes només exposen i defensen la fe amb arguments racionals centrant-se en aquells punts que són objecte de controvèrsia amb els jueus, gnòstics, maniqueus...
- ✓ **~315-403:** Sant Epifani és el primer Pare de l'Orient que parla de forma explícita sobre el final de la vida terrena de Maria: s'inclina per l'assumpció corporal al cel, car el final terrenal “va estar ple de prodigis” i el seu cos fou traslladat al cel sense sofrir la mort ni la corrupció.
- ✓ **~404:** Ja trobem una celebració mariana el 15 d'agost, en una església construïda en temps de l'emperadriu Eudòxia a Getsemaní (recentment redescoberta), ja que hom creia que s'hi trobava la tomba de Maria, sobretot gràcies a les narracions apòcrifes al voltant de la mort de Maria (“Transitus sanctæ Mariæ”).

- ✓ ~451: En el leccionari armeni de Jerusalem hi ha una memòria mariana semblant a l'Assumpció.
- ✓ **Segle IV:** St. Efrem sosté que el cos de Maria no fou sotmès a la corrupció, cosa que ho podem interpretar en clau assumpcionista. Timoteu, un prevere de Jerusalem s'inclina per la immortalitat.
- ✓ **Segle V:** A Jerusalem es dedica, possiblement el 15 d'agost, una de les primeres esglésies al misteri de l'Assumpció. Els relats apòcrifs sobre el "Trànsit de Maria" miren de descriure com va succeir la mort de Maria, i no es coneix cap veneració d'una relíquia veritable del seu cos.
- ✓ **Segle VI:** De bell antuvi, a l'Orient, aquesta festa sorgeix amb el títol de la "Dormició de la Verge" (koimesis), per influx d'alguns escrits apòcrifs (el "Llibre secret de Joan" i el "Trànsit de Maria"). A les acaballes del segle, la festa se celebrava a l'Orient com el "trànsit" de Maria (natalis Deiparæ), però va anar evolucionant fins a commemorar pròpiament la seva glorificació (mort i resurrecció). Un detall: a Etiòpia, els coptes mantenen el costum de separar 206 dies la celebració de la Dormició (16 de gener) de la de l'Assumpció (15 d'agost).
- ✓ **594:** Sant Gregori de Tours és el primer Pare d'Occident que parla explícitament de l'Assumpció de Maria, basant-se en el testimoni dels apòcrifs.
- ✓ **634:** Sant Modest de Jerusalem, en el seu "Encomium in Dormitionem" es plany que autors anteriors no hagin aprofundit en l'Assumpció. Basa la glorificació corporal de Maria en la divina maternitat i en la virginitat.
- ✓ **Segle VII:** Des de l'Orient, la festa passa a les Gàl·lies i a Roma, on comença a celebrar-se primer com a simple memòria el 15 d'agost, fins que finalment, a Roma, se celebrarà amb la màxima solemnitat, primer com a "dormició" (koimesis), i molt aviat com l'Assumpció. L'emperador bizantí Maurici (539-602) en decreta la **celebració universal**. Era una veritat de fe i una solemnitat igualment compartida pels cristians d'Orient i d'Occident.
- ✓ **Segle VII:** La solemnitat de Maria, la Theotokos (la "Mare de Déu"), el 15 d'agost, es troba específicament en un leccionari georgià, que es fa ressò de costums jerosolimitans anteriors.
- ✓ **Segle VII:** Sant Germà de Constantinoble (634-740), Sant Andreu de Creta (~650-740) i Sant Joan Damascè (~676-749) en els seus sermons sobre la Dormició, conjuguen les dades dels apòcrifs assumpcionistes amb els arguments teològics sobre la mort i l'Assumpció de Maria i la fonamenten teològicament en la maternitat divina i en la virginitat.
- **Sant Joan Damascè:** «Calia que aquella que en el part havia conservat il·lesa la seva virginitat conservés també sense cap corrupció el seu cos després que el Pare la fes entrar en els tàlems celestials. Calia que aquella que havia vist al seu Fill a la creu el contemplés assegut a la dreta del Pare... La mort, com la podia retenir? Com podia ser que gustés la mort aquella de la qual vingué per a tots la vida veritable?» (Homilia segona sobre la dormició, 2-3, SC 80, 126).
- ✓ **687-701:** El papa Sergi I (687-701) en el seu "Liber Pontificalis", fa esment de la 'Dormició de la santa Mare de Déu' ('Pausatio'), alhora que explica les altres quatre festes marianes celebrades amb una processó a Roma (l'1 de gener, una festa de la Theotokos; la Purificació, l'Anunciació i el Nadal).
- ✓ **Segles VII-VIII:** La festa s'estén a tot l'Occident, com un gran esdeveniment salvífic que és objecte de fe i de culte, no com un simple fet històric.

- ✓ **772-795:** Al sacramentari gregorià del papa Adrià I ja surt la paraula “Assumpció de la Benaurada Verge Maria” (“va sofrir la mort, però no en va estar subjecta als llaços”). Era solemnitzada amb una processó nocturna des de Sant Adrià en el Fòrum fins a Santa Maria la Major, amb una vigília de dejuni (en el segle IX s’hi afegí també l’octava) i amb una pregària col·lecta que es perpetuà fins al 1566).
- ✓ **Segle IX:** Sorgeixen dubtes sobre el misteri com a reacció davant els relats apòcrifs.
- ✓ **Segle XI:** Els dubtes es resolen quan l’esdeveniment de l’Assumpció es fonamenta en la maternitat virginal de Maria.
- ✓ **Teòlegs escolàstics:** Recolzant-se en els Pares, contribueixen decisivament a la progressiva penetració d’aquest misteri en mostrar-ne la íntima connexió amb altres veritats de fe: la divina maternitat, la plenitud de gràcia, la perpètua i perfecta virginitat, l’amor de Crist a la seva Mare, i la perfecta felicitat que exigiria la glorificació del cos.
- ✓ **Segle XV:** La **doctrina** dels teòlegs sobre l’Assumpció ja és **unànime**. Fins i tot creuen que és herètica la seva negació i qualifiquen la veritat com ‘definible dogmàticament’. Les esglésies orientals sempre han mantingut com una veritat de fe i culte la festivitat de l’Assumpció.
- ✓ **Segle XVI:** Molts protestants (també Luter) neguen la creença de l’Església Catòlica, cosa que provoca la reacció dels apologetes catòlics que convertiran la pietosa creença gairebé en doctrina certa.
- ✓ **Segle XVIII:** El Servent de Déu P. Cesáreo Shguanin (1692-1769) presenta la primera petició de la festa a la Seu Apostòlica. En seguiran moltes d’altres, procedents de les diverses parts del món catòlic i amb diversa autoritat moral i doctrinal.
- ✓ **Segle XVIII:** A la catedral de Girona, a la capella de l’Esperança s’hi construeix el monumental Llit de la Mare de Déu, obra barroca de Lluís Bonifaç. També la gran rosassa representa el misteri de l’Assumpció.
- ✓ **1840, agost 15:** «En aquesta parròquia de Viladrau vaig començar les missions, on vaig fer la novena de l’Assumpció de la Verge Maria. Després, vaig fer una altra missió a la parròquia d’Espinelves, a una hora llarga de Viladrau. En acabat vaig passar a la parròquia de Seva i aquesta missió ja fou més sorollosa. Va ser molta la gent que hi va concórrer i que va convertir-se i fer confessió general. Aquí vaig començar d’agafar fama de missioner» (St. Antoni M. Claret, Autobiografia 172).
- ✓ **1849:** Nova petició per a la institució de la festa del cardenal Sterckx i de Mons. Sánchez a Pius IX (1792-1878).
- ✓ **1863:** També fa la petició la reina Isabel II d’Espanya, que des del 1857 tenia com a confessor St. Antoni M. Claret.
- ✓ **1941:** Fins a aquesta data arriben al Vaticà centenars d’altres peticions.

- ✓ **1942:** Els jesuïtes Hentrich i De Moos recullen i publiquen, en dos volums, totes les peticions que es conservaven a l'arxiu secret del Vaticà, amb el títol “Petitiones de Assumptione corporea B.M. Virginis in cœlum definienda ad S. Sedem delatae”.
- ✓ **1946, maig 1:** Pius XII (1939-1958), abans de presentar la definició dogmàtica envia una carta a tots els bisbes del món preguntant-los: “volem conèixer vivament si vosaltres jutgeu que l'Assumpció corporal de la Benaurada Verge Maria pot ser proposada i definida com a dogma de fe; i si vosaltres, amb el vostre clergat i el vostre poble, així ho desitgeu” (Enc. *Deiparæ virginis Mariæ*). De les 1.191 respostes rebudes, 1.169 foren afirmatives i altres 22 exposaren dubtes sobre l'oportunitat i conveniència de la definició.
- ✓ **1950, novembre 1:** Finalment el papa Pius XII corona tota aquesta llarga tradició de fe i devoció, amb la proclamació del dogma de l'Assumpció (davant 40 cardenals, 580 bisbes i mig milió de fidels a la plaça de Sant Pere del Vaticà): «Després d'elevat a Déu moltes i interessades pregàries i d'invocar la llum de l'Esperit de la Veritat, per glòria de Déu omnipotent, que va atorgar a la Mare de Déu la seva peculiar benvolença; per honor del seu Fill, Rei immortal dels segles i vencedor del pecat i de la mort; per augmentar la glòria de la mateixa augusta Mare i per goig i alegria de tota l'Església, amb l'autoritat de Nostre Senyor Jesucrist, dels benaurats apòstols Pere i Pau i amb la nostra, pronunciem, declarem i definim ser dogma divinament revelat que **la Immaculada Verge i sempre Mare de Déu, acabat el curs de la seva vida terrenal, va ser assumpta en cos i ànima a la glòria del cel**» (Const. Apost. "Munificentissimus Deus").
- ✓ **1980:** Un grup de vilatans de la Selva del Camp (Baix Camp) recupera “**El Misteri de la Selva**”, la “Representació de l'Assumpció de Madona Santa Maria”, el drama sacre escrit en llengua catalana i conservat en un únic manuscrit de la darrereria del segle XIV que es troba a l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona. Es tracta del primer text complet d'un drama o misteri assumpcionista català, anterior al Misteri de València (fragmentari), del primer terç del segle XV i també anterior al Misteri d'Elx (Baix Vinalopó), la consuetud més antiga del qual és de la primera meitat del segle XVII, si bé alguns elements de la seva estructura lingüística ens remeten igualment fins al segle XV.
 - **El Misteri de la Selva:** D'autor anònim, el text parteix de la Llegendà Àuria (recull hagiogràfic per excel·lència de l'edat mitjana, redactat pel beat Jaume de Voràgine, arquebisbe de Gènova, vers l'any 1265). L'argument i no pas poques frases i expressions són manllevades de la llegenda. Tanmateix, el gruix material de l'obra és el resultat de la feina de l'autor: dels 675 versos, més de 500 corresponen a materials propis.
 - Es representa cada any, el 15 d'agost, amb la participació de tot el poble. El text, escrit en català, és cantat. La representació dins l'església parroquial és molt digna, i el paper de la Mare de Déu és realment reeixit. Hi apareix Jesús acompanyat dels apòstols, que recull l'ànima de Maria i se l'emporta al cel. Hi apareixen també àngels i dimonis.
- ✓ **1997, juliol 9:** Papa Joan Pau II: «La maternitat divina, que va fer del cos de Maria la residència immaculada del Senyor, funda el seu destí gloriós... Precisament perquè ha estat 'preservada lliure de tota taca de pecat original', Maria no podia romandre, com els altres homes, en l'estat de mort fins a la fi del món... En l'Assumpció de la Verge podem veure també la voluntat divina de promoure la dona. De manera anàloga amb el que havia succeït en l'origen del gènere humà i de la història de la salvació, en el projecte de Déu l'ideal escatològic havia de revelar-se, no en un individu sinó en una parella. Per això, en la glòria

celestial, junt amb Crist ressuscitat, hi ha una dona ressuscitada, Maria: el nou Adam i la nova Eva» (Audiència General).